

Sahibine Arzuhâl

— ozlem--pala · 31 Ekim 2009

Önceleri dost sandım,sandığım la kaldığım
Yürekte gergin ipten azat edip saldığım,

Silah oldun ne beni gezin, gözün öldürdü
Lakin bende kendini bir tek sözün öldürdü

Dostlarımı satmadım ne beş yüze ne bine
İsmi lazım olmayan bu sözler sahibine.....

Sözü hiç uzatmadan sahibine göndersem,
Mazur görülür müyüm, aksi kelam edersen ?
Daha dünkü çocuksun ya da gafilsin dersem,
Affınıza sığınıp, desem ki buraya bak!

Lafım olmaz kimsenin baharına arına.
Gözüm değmez kimsenin ateşine harına.
Kara çalmadım henüz düne, güne, yarına.
Tek hesabım Rabb'ıma, koşarım yalın ayak.

Kendimle mükellefım, müstesnayım kendime.
Kendimle bütün derdim, aşınayım kendime.
Kâh kendime sükûtum, kâh aynayım kendime.
Benimle hiç uğraşma, beni kendimle bırak!

Gel de yüzüme söyle, arkamdan atmak olmaz.
Toprağına su katıp çamur fırlatmak olmaz.
Yağ damlası misali yan gelip yatmak olmaz.
Şeytandan ne dost olur ne arkadaş ne çirak.

Şimdi, guslün farzı üç biliyorsun elbette.
Ağızına aldığında ahımdasın nöbette.
Sabrım çok dedim amma şimdi sabır medette.
Kötü bilsen ne olur, içimi biliyor Hak.

Daha ne diyeyim ki, bende kalmadı tozun.

Ahret yakın elbet, hakikatli ve uzun.
Güneş doğana kadar ömrü olurmuş buzun.
Sen kibrit alevisin cürmün kadar yeri yak!

Özlem Pala
19.12.08